

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/76/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811207780
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3811207780.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. Bratislava, Údernícka č. 5, IČO 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Údernícka č. 5, IČO 36613843, proti odporcovi: E. O., nar. X.X. XXXX, bytom I., M. cesta XX/X, zastúpený B. Q. R., advokátom so sídlom L., J. C. č. X/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, zastúpené JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 4.513,30 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a.

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 502,92 eur, všetko na účet ich právneho zástupcu, JUDr. Andrea Cifru, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom podaným na súd dňa 16.5.2011 si uplatnil voči odporcom, E. O. a P. Faškovej nárok na zaplatenie istiny 4.513,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od splatnosti jednotlivých splátok ako i nárok na náhradu trov konania. Návrh zdôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10. 2008 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi E. O.. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 16.6. 2003 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0371865054. Predmetom úveru bolo poskytnutie úveru vo výške 100.000 Sk s tým, že odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Túto svoju povinnosť si nesplnil, čím sa dostal do omeškania, postupca od zmluvy odstúpil. Ku dňu postúpenia pohľadávky pohľadávka navrhovateľa predstavovala sumu 5.369,28 eur, pozostávajúcu z istiny vo výške 3.181,48 eur, riadneho úroku vo výške 6,69 eur a z úroku z omeškania vo výške 2.181,10 eur. Odporca vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku uznal.

Odporca nepoprel, že uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o úvere. So zmluvou o úvere sa pred jej podpisom riadne oboznámil, vedel tiež, akú sumu musí navrhovateľovi vrátiť. Úver mu bol poskytnutý vo výške 100.000 Sk a tento aj asi 1,5 roka pravidelne a neskôr nepravidelne splácal. Výšku splátok si pre odstup času už nepamätal. K Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“) zo dňa 19.8. 2009 uviedol, že Dohodu podpísal. Pred podpisom Dohody

sa stretol so zamestnancom navrhovateľa, s pánom Demkom, ktorý ho predtým kontaktoval telefonicky. Do telefónu mu bolo povedané, že ide o nejakú dlžnú sumu voči ich spoločnosti a že si majú dohodnúť osobné stretnutie. Stretli sa spolu po pár dňoch na parkovisku v I.. Stretnutie trvalo asi 5 minút. Pán V. mu povedal, že ide o splátkový kalendár, Dohoda už bola pripravená, v jeho prítomnosti do Dohody už nič nebolo dopisované. Pán V. mu povedal, že splátky môže platiť v akejkoľvek výške a že ak papier podpíše, nebude mať problémy s exekúciou. Dohodu si prečítal až doma, pred jej podpisom nepovažoval za potrebné s jej obsahom sa oboznámiť vzhľadom na vyjadrenia pána V.. Pred podpísaním Dohody necítil žiaden tlak na svoju osobu. Pojmu premlčanie dlhu nerozumie, v čase podpisu Dohody nevedel, že dlh je premlčaný, resp. vymáhateľný. Pán V. mu o tom pri stretnutí nepovedal nič. Keby bol vedel, že dlh je premlčaný, Dohodu by nepodpísal.

Pôvodne v návrhu na začatie konania žaloval navrhovateľ ako odporcu v 2. rade aj P. Y., ktorá v zmluvnom vzťahu navrhovateľa a odporcu vystupovala ako ručiteľ. V priebehu konania, podaním zo dňa 5.11. 2012 vzal navrhovateľ návrh proti odporcyni v 2. rade, P. Y. späť a súčasne upravil petit návrhu, keď žiadal, aby súd uložil odporcovi zaplatiť okrem žalovanej istiny úroky z omeškania vo výške 22,60 % ročne od splatnosti jednotlivých splátok dlhu. Uznesením č. k. 12C/76/2012-104 súd konanie proti odporcyni Renáte Faškovej podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil a súčasne pripustil zmenu návrhu voči odporcovi podľa § 95 ods. 1 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi, a to zmluvou o splátkovom úvere č. 0371865054 zo dňa 16.6. 2003 (ďalej len „Zmluva“), Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10. 2008, výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu SLSP, Všeobecnými obchodnými podmienkami k Zmluve, Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. (ďalej len „SLSP“), ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom dňa 22.10. 2008, Dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 19.8. 2009 (ďalej len „Dohoda“), Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 2.11. 2005, výpisom z účtu odporcu, písomným podaním právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 30.11. 2012 a písomnými podaniami právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 15.10. 2012 a 28.11. 2012, na základe čoho mal zistený tento skutkový stav veci:

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10. 2008 uzavretej medzi postupcom, SLSP a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Právny predchodca navrhovateľa (SLSP) a odporca uzavreli dňa 16.6. 2003 zmluvu o splátkovom úvere na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 100.000 Sk s mesačnými splátkami vo výške 2.270 Sk. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 20.7. 2003, konečná splatnosť úveru dňa 20.5. 2018, splatnosť úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca, výška úrokovej sadzby 11,30 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2 % z výšky úveru splatný pri podpise Zmluvy a poplatok za správu úveru vo výške 100 Sk štvrťročne. Svoje zmluvné povinnosti si odporca riadne neplnil, dostal sa do omeškania a ku dňu postúpenia pohľadávky, teda ku dňu 22.10. 2008 podľa tvrdenia navrhovateľa, dlhoval odporca sumu 5.369,28 eur, pozostávajúcu z istiny vo výške 3.181,48 eur, z riadneho úroku vo výške 6,69 eur a z vyčíslených úrokov z omeškania ku dňu postúpenia vo výške 2.181,10 eur.

Z Dohody zo dňa 19.8. 2009 mal súd zistené, že ako veriteľ na dohode je uvedený navrhovateľ a ako dlžník odporca. V bode 2 Dohody je uvedené, že odporca uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe Zmluvy. Celková dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 3.015,53 eur, z ostatného príslušenstva a z nákladov na inkasné konanie vo výške 149,37.

Písomnými podaniami zo dňa 15.10. 2012 a 28.11. 2012 právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu poukázal na ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a uviedol, že predložená Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka a dlžník nemá možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť jeho obsah. Táto dohoda obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Tieto dojednania sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a preto sú neplatné. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistickované „skryté“ do dohody o splátkach, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku. Je nelogické a vylúčené,

aby spotrebiteľ ak by mal vedomosť o stave veci, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej lehoty. Navrhovateľovi ako dodávateľovi išlo o to, aby pod zámienkou ponuky splátok dosiahol predĺženie premlčacej lehoty, o čom svedčí skutočnosť, že v Dohode zo dňa 19.8. 2009 ani nie je zapísaná výška splátky, ktorá mala byť takto dohodnutá.. Takáto dohoda je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení, pretože pri jej uzatváraní neboli splnené princípy dobromyseľnosti, čestnosti a navrhovateľom boli využité omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa, resp. predĺženie premlčacej doby. Podpisom formulárovej dohody si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto dohody privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ. Okolnosti, za ktorých navrhovateľ so spotrebiteľmi uzatvára formulárove dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku po vynútenej návšteve splnomocnenej osoby navrhovateľa s vysvetlením, že ide iba o dohodu o splátkach dlhu, je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku a posudzovať ju najmä podľa § 8 ods. 4 citovaného zákona. Pre prípad neprijatia tejto argumentácie navrhol súdu postupovať v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Z dôvodu, že nárok navrhovateľa sa stal splatný najneskôr 30.9. 2005 A Žaloba bola podaná až 16.5. 2011, je celý nárok navrhovateľa premlčaný a preto vzniesol námietku premlčania. Odporca je fyzická osoba, ktorá ako priemerný spotrebiteľ je spravidla nedostatočne informovaná o obsahu spotrebiteľskej zmluvy resp. podstate zmluvných dojednaní nerozumie, disponuje minimálnymi, resp. žiadnymi vedomosťami, pričom postoj priemerného spotrebiteľa je spravidla rezignovaný a iniciatívne právne poradenstvo nevyhľadáva. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky predĺženia premlčacej doby formou uznania dlhu zdôvodnil tým, že navrhovateľovi umožňuje účelové kapitalizovanie pohľadávky nárastom príslušenstva (zmluvné úroky, zákonné úroky, sankcie ap.) v dôsledku plynutia času a následnú kvantifikáciu príslušenstva pohľadávky, ktorú už vo svojom návrhu označuje ako súčasť istiny, čo prináša možnosť podstatného zvýšenia trov konania. Predĺženie premlčacej doby tiež spôsobí, že drvivá väčšina priemerných spotrebiteľov už v čase uplatnenia pohľadávky na súde nedisponuje prvotnými dokumentmi o uplatnenej pohľadávke (zmluvami, prílohami zmlúv, dokladmi o úhradách) a stráca tak aj teoretickú možnosť brániť sa. Poukázal na to, že v zmluve sa nachádzajú viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky a súčasne nesúlad so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, predovšetkým s § 4, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dohoda je kombináciou právnych úkonov upravujúcich právne vzťahy, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľskej zmluvy. Je to formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, prípadne osobu prístupujúcu k záväzku a dlžník nemá možnosť nijako ovplyvniť jeho obsah. Tento formulár obsahuje právne úkony uznania dlhu, prípadne pristúpenia k záväzku a právne úkony pri dohode o splátkach záväzku a dohode o uzatvorení rozhodcovskej doložky. Vzhľadom k predformulovanému obsahu Dohody a k okolnostiam, za akých sa uzatvárala, možno konštatovať, že skutočný prejav vôle dlžníka nezodpovedá jej obsahu. V rovine verejnoprávnej ochrany spotrebiteľa upravenej ustanoveniami zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je potrebné okolnosti, za ktorých navrhovateľ uzatvára so spotrebiteľmi formulárove Dohody považovať za nekalú obchodnú praktiku. Iniciatíva k uzatvoreniu takej Dohody nikdy nevychádza od spotrebiteľa, ktorý v skutočnosti by aj chcel splátky, avšak musí podpísať celý formulár, netušiac, čo vlastne podpisuje. Dohoda ako právny úkon je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ustanoveniami spotrebiteľského práva neplatná. Je nelogické a vylúčené, aby spotrebiteľ, ak by mal vedomosť o stave veci, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej doby.

V písomnom podaní zo dňa 30.11. 2012 právny zástupca navrhovateľa okrem iného uviedol, že nesúhlasil s tvrdením vedľajšieho účastníka, že uzatvorenie Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje nekalú obchodnú praktiku, pretože predmetná Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Zároveň odporca aj potvrdil podpisom Dohody, že mal vedomosť o premlčaní dlhu, pričom zákon túto vedomosť o premlčaní dlhu v čase jeho uznania nevyžaduje. Poukázal tiež na to, že uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Uznanie premlčaného práva nie je podľa účinkov spojených s § 110 ods. 1 OZ viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. K prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a k začatiu plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby dochádza bez ohľadu na to, či dlžník v čase uznania o premlčaní vedel alebo nie. Na rozdiel od uvedeného, úprava obsiahnutá v § 558 OZ pre vznik vyvrátenej domnienky, že dlh v čase uznania trval vyžaduje,

aby ten, kto uznal premlčaný dlh vedel o jeho premlčaní. Z uvedeného potom vyplýva, že ak by aj odporca v čase uznania dlhu nevedel o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta OZ, teda prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby v takomto prípade nastupuje. Dohoda o zmene obsahu záväzku je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom, pričom navrhovateľ ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej úpravy. Z uvedeného potom vyplýva, že ustanovenie Dohody o tom, že odporca uznáva svoj záväzok nemohlo byť odporcovi vnútené ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve a na Dohodu sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Odporca nebol k podpisu Dohody navrhovateľom nijako donútený, naopak Dohodu podpísal sám.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere), spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom .

V zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia zákona, právny vzťah medzi účastníkmi konania, založený zmluvou, považoval jednoznačne za zmluvu o úvere a súčasne za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy. Súd vzhľadom na právnu úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. účinnú v čase uzavretia zmluvy uvádza, že predmetnú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Na tomto mieste považuje súd za potrebné uviesť, že zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis (uvedený záver podporujú aj odkazy k textu zákona, aj keď nie presne v naznačených súvislostiach). Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch podľa prvej hlavy ôsmej časti Občianskeho zákonníka. Rovnako na spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka, je potrebné vzhľadom na ich systematické zaradenie do Občianskeho zákonníka, aplikovať všeobecné ustanovenia o občianskoprávných vzťahoch. Vyplýva to i zo znenia § 54 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, podľa ktorej možno vyvodiť, že spotrebiteľ si zmluvou nemôže zhoršiť postavenie, ktoré by inak mal pri aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka ako celku. V tejto súvislosti ešte súd

dodáva, že v zmysle § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného ku dňu uzavretiu zmluvy, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, použijú sa primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj táto, v čase uzavretia zmluvy platná a účinná norma, viedla za použitia výkladového pravidla "argumentum a contrario" súd podporne k záveru, že na spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka vzťahujú sa príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (nie Obchodného zákonníka). Nakoniec, v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchýliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa (od akýchkoľvek, t.j. aj od všeobecných ustanovení, a teda i od ustanovení o premlčaní.).

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone stanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V predmetnej veci vzniesol odporca i vedľajší účastník na jeho strane, prostredníctvom právneho zástupcu námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku, preto sa súd zaoberal najskôr otázkou, či nárok navrhovateľa je premlčaný alebo nie. Z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa ale i z výpisu účtu, resp. z listu adresovaného SLSP odporcovi, mal súd zistené, že právny predchodca navrhovateľa vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňom 30.9. 2005. Tak ako súd uviedol vyššie, na predmetný vzťah a právo navrhovateľa súd aplikuje premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je trojročná. I keď účastníci uzavreli zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka, ktorá ako typ zmluvy je absolútnym obchodom, zároveň táto zmluva spadá pod úpravu spotrebiteľských zmlúv podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ako i zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru súdu i keď premlčanie práva zo spotrebiteľskej zmluvy nie je predmetom zmluvných dojednaní, použitie ustanovení o premlčaní podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka tak ako súd podrobne uviedol vyššie, vzhľadom na to, že spotrebiteľská zmluva je inštitútom občianskeho práva a požíva ochranu podľa zásad občianskeho práva, je nevyhnutné. Navrhovateľovi uplynula trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na súde pred podaním návrhu na súd. Návrh vo veci samej podal teda navrhovateľ na súd po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto súd jeho návrh zamietol ako premlčaný. Keďže došlo k premlčaniu istiny, dochádza k premlčaniu aj jej príslušenstva, a to zmluvných úrokov, ktoré boli splatné spolu so splátkou istiny, ako i úrokov z omeškania.

Pokiaľ navrhovateľ predložil do spisu Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, podpísanú odporcom, podľa názoru súdu touto dohodou nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Vychádzajúc zo skutkových okolností, za akých navrhovateľ mal dať podpisovať odporcovi uvedenú istinu, keď tento listinu podpísal po navrhovateľom iniciovanom stretnutí, bez toho, že by bol s jej obsahom riadne oboznámený, že by vedel, že dlh bol v tom čase už premlčaný, majú za to, že v Dohode ide len o splátky dlhu, ktoré Dohoda v skutočnosti ani neobsahuje, naviac, ide v podstate o navrhovateľom vopred pripravenú formulárovú dohodu, obsahom ktorej je vyhlásenie „odporcu“ o uznaní záväzku, takéto konanie navrhovateľa súd považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľ využitím mylných informácií chcel dosiahnuť uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby i keď odporca nemal vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť a v skutočnosti ho ani neurobil. Je evidentné, že úmyslom navrhovateľa bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti odporcu ako spotrebiteľa. Takéto konanie súd považuje za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 citovaného zákona, pričom takéto konanie súd považuje aj za rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon je teda neplatný aj v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Takáto praktika pritom podstatne zasahuje do práv spotrebiteľa, pričom navrhovateľ postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti. Uvedené vyplýva i z toho, že formuláciu uznania dlhu i v prípade ak je dlh premlčaný je predtlačená na všetkých

dohodách bez rozlíšenia, či v čase keď sa dlh „uznáva“ je premlčaný alebo nie. Uznanie záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatné, preto je dôvodne uplatnená námietka zákonnej trojročnej premlčacej doby, keďže, ako už bolo uvedené vyššie, dlh odporcu bol premlčaný zjavne pred podaním žaloby na súd a teda návrh vo veci samej podal navrhovateľ na súd až po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty dňa 16.5. 2011, z dôvodu ktorého bolo potrebné návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní boli úspešní odporca a zároveň vedľajší účastník na strane odporcov, preto im vznikol nárok na náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 397,82 eur (1 úkon právnej pomoci po 161,01 eur - účasť na pojednávaní dňa 16.5. 2013 /odmena znížená o 50% podľa § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z./ x 2 / zastupovanie 2 osôb/, 1 x paušál po 7,81 eur, náhrada cestovného a náhrada za stratu času, t. j. cestovné náklady na trase L. - O. a späť (pri 240 km, základnej náhrady za 1 km 0,183 eur, pri spotrebe paliva 6,5 litrov na 100 km a pri cene paliva za liter 1,36 eur) v sume 65,14 eur a náhrada za stratu času za 10 polhodín po 13,01 eur = 130,10 eur, DPH 20% zo sumy 168,82 eur ... 33,76 eur). Súd nepriznal odmenu za úkon prevzatia a príprava zastúpenia vzhľadom k tomu, že za tento úkon bola priznaná odmena vedľajšiemu účastníkovi samostatne. Právny zástupca sa s predmetom konania oboznámil už prevzatím zastúpenia vedľajšieho účastníka a nebolo potrebné tento úkon robiť opakovane aj prípade odporcu.

Súd priznal náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. vedľajšiemu účastníkovi aj samostatne za trovy, ktoré mu vznikli predtým, ako došlo ku spoločnému právnemu zastúpeniu s odporcom. Aktívnym konaním vedľajšieho účastníka bol odporca voči navrhovateľovi v konaní úspešný, preto jeho účasť v konaní ako vedľajšieho účastníka bola účelná a opodstatnená. Z tohto dôvodu je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi, ktorý má právo dať sa právne zastúpiť advokátom, trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci po 161,01 eur - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd zo dňa 12.10. 2012 a 28.11. 2012 (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení), dvakrát paušál po 7,63 eur. Tropy spolu predstavujú 505,92 eur.

Pokiaľ právny zástupca odporcov uviedol, že ak súd nebude akceptovať argumentáciu ohľadom účinkov dohody a uznania záväzku, navrhuje postupovať v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a požiadať Súdny dvor Európskej Únie o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, súd konštatuje, že v rámci vysvetlenia obsiahnutého vyššie, nepovažuje uznanie záväzku za platný právny úkon, otázku konania odporcu vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, preto nepovažuje za potrebné prerušiť konanie a požiadať súd o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke. Vzhľadom na formuláciu návrhu na prerušenie konania, súd preto o tomto návrhu vedľajšieho účastníka nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.